

२युद्धे २सङ्घे च मेदि० आर्हतमतसिद्धे प्राचिपीडापरि-
हारेण सस्यगमने सा च पञ्चविधा अर्हतशब्दे २२५
पु० इयथा । [श्चाङ्गतौ सञ्जिप्तसा० ।

समिथ पु० सम+इण-थक् । १वङ्गो २युद्धे च सि०को० ।

समिध् स्त्रा समिध्वतंयया सम्+इन्ध-करणे क्तिप् । १काष्ठे
२होमीयकाष्ठभेदे च तल्लक्षणं ऋन्दोग० "नाङ्कुडादधिका
नोना समिध् स्थूलतया क्वचित् । न निर्वृत्तत्वचा
चैव न सकीटा न पाटिता । प्रादेशान्नाधिका नोना
न तथा स्याद्विशालिका । न सपत्ना न निर्णीयां हेमेषु
च विजानता" इति । तस्य निषिद्धलक्षणं यथा
"विशीर्षां विदला ह्रस्वा वक्राः स्थूला द्विधाकृताः ।
कृमिदृष्टाश्च दीर्घाश्च समिधा नैव कारयेत्" तत्र दोषो
यथा "विशीर्षांयुःक्षयं कुर्याद्विदला सुवनाशिनो । ह्रस्वा
नाशयते पत्नीं वक्रा बन्धुविनाशिनो । कृमिदृष्टा रोग-
करो विद्वेषकरश्चो द्विधा । यम्भुन् मारयते दीर्घां
स्थूला चार्धविनाशनी" तन्त्रसा० । [त्रिका० ।

समिध् पु० समिध्यते सम्+इन्ध-क । १काष्ठे २वङ्गो च

समिध्वन पु० सम्+इन्ध-करणे ल्युट् । १काष्ठे शब्दच० ।

भावे ल्युट् । २सस्यगदोषौ च ।

समीक न० सम-ईकृ० युद्धे अमरः ।

समीकरण न०असमः समः क्रियतेऽनेन सम-चि+क ल्युट् ।
बीजगणितप्रसिद्धे अज्ञातसंख्यायां यावत्तावदादीनाम-
व्यक्तारशीनरं संख्या ज्ञानार्थं १प्रक्रियाभेदे २तल्लक्षण-
तापादने च ।

समीक्ष न० सस्यगोक्षतेऽनेन घञ् । १साङ्ख्यदर्शने त्रिका० ।
भावे घञ् । २पर्यालोचने ३सस्यगज्ञाने च पु० । अ ।
समीक्षायत्न । ४उत्त्वे ५बुद्धौ मेदि० ह्रीमांसाशास्त्रे
७यत्ने च स्त्री शब्दच० ।

समीक्ष्यकारिन् त्रि०समीक्ष्य पर्यालोच्य करोति क-णिनि
उप० । वस्तुस्वरूपपर्यालोचनपूर्वककार्यकारकै ।

समीच पु०सम्+इण-चट् कित् दीर्घश्च । १संयुक्ते २हृदिशलां
स्त्री डोष् उज्ज्वलद० । ३वन्दनायां स्त्री त्रिका० ।

समीचीन त्रि० सस्यगभवः सम्+चिन्च-क्तिप् ततः ख सनः
सनिः अङ्गेरकारलोते पूर्वपददीर्घः । १यथायं २स्वापौ
३सत्ये न० हेमच० । ४सत्ययुते त्रि० ।

समीनिका स्त्री लषां प्राथ्य प्रकृते ख ततः स्वार्थे क ।
प्रतिवर्षं प्रकृत्यायां समं समीनायां गवि शब्दच० । अमरः

समीप त्रि०सङ्गता आपोऽल अच् समा-आत ईत्वम् । निकटे

समीर पु० सस्यक् ईरयति नोदयति सम्+ईर-अच् । १वायौ
अमरः । २समीरुञ्जे राजनि० । पृष्णे० । समीरोऽप्यत्र
राजनि० । [शपथके मेदि० भावे ल्युट् । सस्यगुप्तौ न० ।

समीरण पु० सम्+ईर-ल्युट् । १वायौ २मरुवकल्ले अमरः

समीरित त्रि० सम्+ईर-क्त । १कथिते २उच्चारिते "चतु-
सुखसमीरिता" कुमारः ।

समीहित त्रि०सम्+ईह-क्त । १अमीष्टे २सस्यक्चेष्टिते न० ।

समुख त्रि० सच्च सुखेन सुखव्यापारेण वा सच्चस्य सादेशः ।
१वावदूके हेमच० । २वाग्मिनि च ।

समुचित त्रि० सम्+उच-क्त । सस्यग् उपयुक्ते समञ्जसे ।

समुच्चय पु०सम्+उद्+चि-अच् । शिवादीनां राशौ अमरः
परस्परानिरपेक्षायामनेकेषामेकाङ्कान् शक्तियादावन्वये च
यथा देवदत्तो यज्ञदत्तश्च गच्छतीत्यत्र देवदत्तयज्ञदत्तयोः
परस्परसापेक्षताभावेऽपि एकान्कान् गमने ऋज्वयः ।
तद्वाचकश्च प्रायेण चकारः क्वचित् तथादिशब्दोऽपि ।
३सङ्घाहारे शब्दच० ।

समुच्चित त्रि० सम्+उद्+चि-क्त । कृतसमुच्चये "समुच्चित-
फलकामनानानामि"ति विधिस्वरूपे गटाधरः ।

समुच्च(च्चार)र पु० सम्+उद्+चर-अण् घञ् वा । सस्यगुच्चा-
रणे २सस्यक्त्वान्ने च । [पाटने च ।

समुच्छेद पु० सम्+उद्+छिद-अच् । १विनाशे २सखुबोत्-

समुच्छ(च्छा)य पु० सम्+उद्+च्छि-अच् घञ् वा । १अत्यु-
च्चते २विरोधे ३उत्सर्धे च मेदि० ।

समुच्छित त्रि० सम्+उद्+च्छि-क्त । व्यत्युच्चते ।

समुच्छलित त्रि०सस्यक्+उच्छलितम् सम्+उद्+ञ्च-क्त वा ।
समन्तात् विस्तीर्णे (क्यलापि) "समुच्छलितविभ्रम-
गतिः" काव्यप्र० । [युक्ते २प्रत्युच्चोविते च ।

समुच्छसित त्रि० सम्+उद्+ञ्चस-क्त । १सस्यगुच्छास-

समुच्छास पु० सम्+उद्+ञ्चस-घञ् । सुखनासिकाभ्यां प्रा-
णवायोर्व्यापारे । [युद्धमने ।

समुच्चित त्रि० सम्+उच्च-क्त । त्यक्ते अमरः । [२सस्य-

समुत्क्रम पु० सम्+उद्+क्रम-घञ् न टडिः । १उर्ध्वगमने

समुत्क्रोश पुंस्त्री०सस्यस् उत्क्रोशति उच्चैः शब्दायते सम्+
उद्+क्रुश-अच् । १कुरारविहगे शब्दच० स्त्रियां डोष् ।
भावे घञ् । २अत्युच्चैःशब्दे । [स्यगुत्पन्ने २उत्थिते च ।

समुत्थ त्रि०सस्यगुच्छिठति सम्+उद्+स्था-क सुख थः । १स-

समुत्थान न० सम्+उद्+स्था-करणे ल्युट् सस्य थः ।
१सद्योगे २उत्ताडने ३स्वार्थानर्थये च मेदि० ।